

עמ"ת 41775/02/19 - ואל ריא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 41775-02-19 ריא(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 43165/2019

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עורר	ואל ריא (עציר)
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד פארס בריק מדינת ישראל

החלטה

1. ערר על החלטת בימ"ש השלום בעכו מיום 17.2.19 לעניין קיומן של ראיות לכאורה והמשך מעצרו של העורר עד לקבלת תסקיר ובחינת החלופה המוצעת.
2. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת פציעה כשהעברין מזוין.
3. לפי עובדות כתב האישום ביום 27.1.19 בסיום משחק כדורגל באצטדיון בסח'נין, התפתח אירוע של קריאות גנאי וזריקות חפצים לעבר יציע הכבוד בו ישב העורר. העורר התקדם לכיוון היציע הסמוך כשבידו סכין, ודקר את המתלונן, מר אלטייב כנעאן (להלן: "המתלונן") בידו השמאלית.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, וביום 17.2.19 קבעה כב' השופטת פיינסוד כהן כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה המיוחסת לעורר.
5. בבחינת חלופת מעצר בבית הוריו של העורר, לאחר שאלו נחקרו, ומשהובהר כי אינם מכירים את שתי הרשעותיו האחרונות של העורר שהתרחשו לאחר ששמרו עליו במעצר בית בפעם האחרונה, והאב בעל עבר פלילי עשיר, החליט ביהמ"ש קמא כי חרף שאין לשלול חלופת מעצר, ברי כי יש לבחון אותה יותר לעומק באמצעות שירות המבחן.
6. אבהיר כי מסגרת הדיון בביהמ"ש קמא, ב"כ העורר לא חלק כי העורר מופיע בסרטון כעובר מיציאה ליציאה, אולם חלק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לדקירה.
6. לטענת העורר לכל היותר קיימות ראיות לכאורה בעוצמה נמוכה, לא ניתן לקבוע מהסרטון וההודעות שנגבו כי העורר פגע במתלונן או החזיק סכין; התנהגות המתלונן לאחר האירוע הנטען אינה עולה בקנה

עמוד 1

אחד עם טענתו כי נדקר; דבק זיהום בחקירה משתמונתו של העורר הופצה בכל הרשתות בסמוך לאחר האירוע וגרמה לרבים לחשוב שהעורר פגע במתלונן.

7. עוד לטענת העורר, החלטת ביהמ"ש קמא להעביר בחינת החלופה לשירות המבחן אינה סבירה, ולא נראה כי שירות המבחן יכול לתרום במקרה זה.

8. המשיבה מנגד טענה כי מדובר בערר על החלטת ביניים, בגינה בהתאם לפסיקת כב' ביהמ"ש העליון, אין מקום להתערבות; קיימות ראיות לכאורה, לרבות, זיהוי העורר ע"י המתלונן באופן ספונטני משהציג לו חברו תמונה של העורר, מהלך עימות המתלונן הטיח בעורר את המיוחס לו בכתב האישום, בסרטון נראה העורר מנסה לקפוץ מעל יציע הכבוד, ופניו נראים בבירור לאחר אירוע הדקירה.

כמו כן, בסרטון ערוך בהילוך איטי ניתן לראות את הלהב של הסכין שהחזיק העורר; על כך יש להוסיף כי עד שזוהה בשלב מאוחר יותר, וישב ביציע הכבוד, מסר שראה את העורר עם סכין בידו טרם האירוע.

9. לטענת המשיבה, עברו הפלילי של העורר הכולל, עבירות אלימות, תקיפה, חבלה והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין, מעיד על מסוכנותו.

החלופה המוצעת היא הורי העורר, ובהתאם להלכה, יש לנקוט משנה זהירות, ומקל וחומר לאור מודעותם החלקית להרשעותיו הקודמות של העורר ועברו הפלילי של האב.

10. לאחר ששמעתי טענות הצדדים, ראיתי את הסרטון והראיות, סבורני כי דין הערר - להידחות.

הנורמה -

11. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, **אשר רק פירוט וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית** (בש"פ 4458/18).

12. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי.

13. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

יישום בנסיבות דנן -

14. אין חולק כי העורר נראה בסרטון קופץ מעל הגדר מיציע הכבוד, ומתעמת מול אוהדים מהיציע הסמוך, וביניהם המתלונן.
15. בסרטון **הערוך** שסומן 20190129_110510 נראה העורר מחזיק בידו הימנית דבר שנחזה להיות סכין. להבנתי מדובר בסרטון זהה למקור אשר האבחנה הנה איטיות ההסטה ותו לא (כך הוצהר ע"י ב"כ המשיבה מהלך הדיון); בשלב זה של ראיות לכאורה- די בסרטון זה להקים תשתית ראיתית, במיוחד לאור השוואתו לסרטון המקור
15. האמור נראה **גם בתמונות שסומנו 10105_20190129 ו- 104112_20190129**. די בתמונות באופן עצמאי כדי להקים תשתית.
16. בסרטון המקור נראה אדם עם חולצה אדומה ומעיל שחור נאבק לקחת מהעורר דבר מה מידו הימנית (דקות 7:30:44 - 7:30:55)
17. כמו כן, בסרטון המקורי, דקה 7:30:53 נראית ידו השמאלית של המתלונן חבולה/פצועה.
18. המתלונן זיהה את העורר כמי שדקר אותו בתמונה שהציג לו חברו עוד מהלך שהותו בבית החולים (ראה דברי ב"כ המשיבה פרוטוקול מיום 20.2.19 עמ' 2). למעשה הזיהוי עם החיזוקים הנוספים- הסרטון המקורי, התמונה, ועוד- (ללא הסרטון הערוך) מקימים תשתית ראיתית
19. בנוסף, מהלך עימות בין המתלונן לעורר, צפו בסרטון והמתלונן מציין -
"זה הבחור שדקר אותי ומצביע עליו והוא דומה לבחור שנמצא פה וואל" (עמ' 2)
- אמנם קיימים קשיים עת יתכן והזיהוי הושפע גם מגורמים חיצוניים, אך כאמור לעיל לא מדובר בקשיים מהותיים, לא בפירכות של ממש, ודווקא חוסר ההיכרות במקור בין העורר והמתלונן נותן נופך אמינות לזיהוי התמונה.
20. לאור האמור, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירה המיוחסת לעורר בכתב האישום; ראיות לכאורה בהתאם לבש"פ זאדה, שיש בהן סיכוי סביר להרשעת העורר

21. בכל הנוגע לטענות העורר להחלטת ביהמ"ש קמא, לאור שעלה בדיון, לבחינת מסוכנות העורר והחלופה שהוצעה יותר לעומק באמצעות שירות המבחן - דינן להידחות.

22. בהתאם לפסיקה, אליה אף הפנה העורר - מקרים בהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר **שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט** אין מקום להפנות למתן תסקיר (ראה - בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל)

בנסיבות המקרה שבפניי, בהתחשב במודעותם והיכרותם החלקית של הורי העורר אודות הרשעותיו, כמו גם עברו הפלילי של האב, לא ניתן היה לעמוד על טיב החלופה שהוצעה בבית המשפט, ומשכך נדרשה בחינה מעמיקה יותר באמצעות שירות המבחן.

הדברים אמורים מקל וחומר משמדובר בהורי העורר, שכן הלכה היא כי משמוצעים קרובי משפחה כמפקחים על ביהמ"ש לנקוט משנה זהירות.

23. יתרה מכך, בהתאם לסעיף 21 לחסד"פ ביצוע עבירה תוך שימוש בנשק קר או חם מקים חזקה סטטוטורית למעצר עד תום ההליכים.

עבירות נשק מעידות על רמת מסוכנות גבוהה, וככלל יש להורות על מעצר עד תום ההליכים למעט מקרים חריגים בהם ניתן לשלול מסוכנות ולהצדיק חלופה (ראה בש"פ 6538/08 אשר עזארי-רז נ' מדינת ישראל)

ביהמ"ש קמא מצא כי נוכח הנסיבות הקונקרטיות במקרה דנן, יש לאפשר חלופה תוך איזון בין האינטרס הציבורי להגן על שלום הציבור לבין ההגנה על זכויות הפרט.

משכך, החלטת ביהמ"ש קמא לקבלת תסקיר שיבחן לעומק החלופה שהוצעה, התקבלה כדין תוך חתירה לפתרון מידתי.

24. לאור האמור, דין הערר - להידחות.

ניתנה היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.